

Приказни за Итар Пејо Маријово

Да плукаат ли камчето?

Итар Пејо бил праведен човек, не сакаше кривдите и лошите работи. Како забележите некаква неправда, налути се развиквал се и заносен директно што му дојде на устата.

Еднаш во селото дошол владиката. Селаните му се пожалија за едно, за друго и конечно му рекле:

- Дедо Владико, имаме еден комшија Петар, кого го нарекуваат Итар Пејо. Аман веќе од него и од неговите вулгарности и вулгарности! Не можеме да го трпиме веќе, зборовите негови не се проголта! Владиката заповедал да повикаат Итар Петра. Отишла кехаята, избрал и го довел на часот. Владиката му кажал сè што му биле рекле селаните.

- Вистина е, дедо Владика - одговорил Итар Пејо. - Но послушај и јас што ќе ти кажам. На нашите селани да им молчи човек кога раскажуваат секакви глупости и се забавуваат со него; сметаат го за будала, ако, пак им гълчи и ги влее, како им се паѓа, земаат го за луд. Еден свестен човек не ќе се остави да го газат неправедно. И правдата, кога ја случат, се обрнува да гризе. А јас, пак, не можам да се завардя и да одговори поинаку, ги наругамвам понекогаш здрава.

- А не можеш ли кротко да се средиш и да докажеш дека си во право, или претрпе и си премолчам? - Прашал владиката.

- Не може, дедо Владика - одговорил Итар Пејо. - Треба човек да е глув, нем или слеп, а да не слуша и да не гледа нивните глупости. Нека излезе некој и каже - само затоа нападнал ли сум некого, без да сум лут за нешто?

Владиката бил умен човек, знаел добро селаните, затоа послушал и зборовите на Итар Пејо.

- Петре - рекол му тој, - зашто сите викаат по тебе, тогаш, за да е мирно селото, дојди со мене по селата, јас ќе се помъча да те излекувам од оваа болест.

Итар Пејо се согласил. Владиката му поднесе камче и му рекол:

- На ти тоа камче, и колчем се налути и видиш дека не можеш да се воздржа, стави камчето во устата и го држи под јазикот, Додека чекаме ти помине ядът.

Итар Пејо го послушал.

По како владиката обиколил селата си, требаше да се врати пак во селото на Итар Пејо. Тој бил повторно со владиката. Приквечер тргнале од селото. Владиката брзо да се врати порано во градот.

Не сакаш ли токму да го напуштат селото, излегува од една куќичка девојче и извикав:

- Дедо духовниче, дедо духовниче, почекај малку. Владиката се престана, а девојката му вели:

- Мамо закопа една питка во огнот, еј сега ќе сеизтърколи и ќе ти ја донесам топлинка, да ја однесеш на баба паѓа. И девојката се завтекло дома. Владиката, за да не речат дека не почитува таков сиромашки придонес, решил да почека. Да дојде девојката да дојде, нема го!

- Ајде, девојче - извикал во плете еден од владиковите луѓе - ајде наскоро дека замрѝкнахме! . Конечно девојката излегува и се насмевнува:

- Хахаха! Ех, дека сте биле глупави луѓе! Мама само насади квачката и како ви виде, ми рече дека било убаво кога се влее квачка, да се залажувам поп - тогаш сите кокошки се извеле маскирани. Сега веќе завршивме работата - мама насади квачката. Одете си по живо на .. здраво, нема питка, нема ништо ...

- Е, дедо Владико, што ќе кажеш сега? - Рекол Итар Пејо, како премјатал камчето во устата. - Трпеле ли

се тоа? Да плукаат ли камчето?

- Да ти е простено! - Одговорил владиката. - Оди си дома и го направи она што тие го научил господ! А од мене биди благословен ...

Итар Пејо е херој од Мариовскиот фолклор. Како неговото име сугерира тој поседува емотивен, како и духовитост и дури лукавство. Главен ривал во расказите за него е Настрадаин Хоџа, олицетворение на типичниот Турчин. По ослободувањето на Балканот негово место зазема современиот му опција - Бај Ганьо. За разлика од Бај Ганьо, кој понекогаш се смета за булгарен, едноставен и поседување други негативни квалитети, Итар Пејо останал во главите на Мариовец како позитивен херој.

Извор: http://en.wikipedia.org/wiki/Itar_Pejo

